

OZADJE SUMLJIVIH BANČNIH POSLOV

Nagačeni bančni medved v Frankfurtu

Ni bilo slovenske politične stranke, ki ji v nemški hčerinski banki NLB ne bi vsaj kaj malega padlo z bančne mize – Tako so zdaj prišli na dan celo podatki o kreditiranju ladje, ki sploh ni obstajala, podobno kot gradnja hidroelektrarne v Bosni, ki je niti Bošnjaki z veliko dobre volje ne morejo najti

Tako pozabljeno je, da je že zarjavelo, nekaj dobro prijateljstvo s sedaj razpitim Marjanom Kramarjem. Končalo se je, ko sva ob golažu in svežih žemljicah v legendarni ljubljanski Šestici nazdravila nekaj dni po njegove uradnem imenovanju za predsednika uprave Nove Ljubljanske banke. Sam ni bil nikoli bankir in več ali manj mu je bilo že tačrat jasno, v kaj se podaja, zato me je kot novinarja prosil, naj najino bodoče družjenje spraviva v dve besedi – razumna toleranca. Zame je to pomenilo, naj pri njem ne iščem več informacij. In od takrat se nisva nikoli več srečala.

Guvernerjeva garancija

Marjan Kramar je kot najbolj zaupen človek sedaj pokojnega štirikratnega predsednika vlade in dvakratnega predsednika države dr. Janeza Dr-

Marjan Kramar: vaje je ubogati.

novška stal na najvišjem mestu NLB tudi v času največje politične moči Janeza Janše. Da se ni Janša dotaknil Kramarja, je bila pravzaprav dobra pogruntavščina predsednika vlade in SDS, ki se šele zdaj, ob razčiščenju kriminala znotraj banke, kaže v vsej razsežnosti. Vsega je kriv Kramar! Kramar je zaradi obljubljenega milijona izgubil razum in se ni znal umakniti. Marljivo je pokrival podatke vseh lumparij od leta 1991 naprej in se kot njegovi predhodniki neutrudno skliceval na poslovno tajnost banke. Nihe ne posebej silil, da bi se raziskovalo, kajti lepljive prste so imele vse politične stranke. Je imel pa Kramar po Marku Voljču (ki je inel v uživanju sladkosti in radosti z zapravljanjem državnega denarja toliko dela, da je odločanje v banki prepustil podrejenim) nalogo tudi utišati govo-

Boris Zakrajšek: ljubi luksuz.

France Arhar: posebija nedolžnost.

Igor Bavčar: lovi medvede.

rice o prvi javni kronski aferi NLB, o aferi Sigma, ki je bil prikazana kot velikanski vložek v računalniško poslovanje za 21. stoletje, v bistvu pa je nekaj deset milijonov dolarjev »prebrenilo« v Avstralijo, kar je bila pravzaprav ena od stalnic uravnoteženosti zadovoljive političnih pohleptov, za katero je javnost povsem slučajno izvedela. Janez Janša bi lahko na čelo NLB potisnil vsakogar, kogar koli bi si zaželel, vendar je vedel, da je Kramar idealna rešitev. Kramar dobesedno ni imel nobenega vpliva, komu podeljevati kredite, kajti ukazuje je izpolnjeval, kot je ukazala politika (tako je bil že od nekdanjajven). Pomembnim so se levo in desno delile nagrade, glavne verige pretoka denarja pa so vodile skozi zloglasno LHB v Frankfurtu (hčerinsko banko NLB), kamor pa Kramar ni imel vstopa. Lahko je prišel na obisk, dobil klobaso in pivo, potem pa brž na prvo letalo in domov. Deset let dokazujemo s pisanjem in kažemo s prstom v banko LHB, ki jo je do skrajnih meja razmetavanja in zapravljanja državnega premoženja prignjal Boris Zakrajšek, kar je nedavno potrdil javno tudi sedanj upravnik (uradno predsednik uprave) NLB Janko Medja, ko je moral zaradi pritiskov javnosti končno izdahniti, kje je nastajala še ena velika bančna luknja, ki pa niti slučajno še ni raziskana. Od kupovanja razkošnih avtomobilov, konj, ur, oblek, nakita, športne opreme, eksotičnih zimskih in poletnih družinskih bankirskih počitnic, vstopnic za prestižne nogometne tekme do najemanja razkošnih stanovanj v središču Fran-

furtu, najema bogataških bungalovov med griči Taunusa za zabave z razigranimi bančnimi dekletki iz Ljubljane in gradnje razkošnih zasebnih vil in posestev v Sloveniji je šel denar iz LHB. Vsi so vedeli in vsi so molčali. Tako razkošno in brez nadzora pa je LHB poslovala, potem ko je takratni guverner Banke Slovenije dr. France Arhar (tudi sam se je učil bančništva v LHB Frankfurt) dovolil, da NLB v Ljubljani s 400 milijoni (!) takratnih nemških mark zagotavlja, da bo pokrila vse uspešne ali zblazene kreditne investicije LHB v tujini, kar je pomenilo predvsem na Balkanu. Zakrajšek je bil celo izrecno proti dajanju kreditov nemškimi podjetjem. S štiristo milijoni je LHB Frankfurt postala tako samostojna banka, da je njeno poslovanje lahko pregledovala le nemška finančna inspekcija. Dokler je delovala garancija, je bilo nemškim finančnim inšpektorjem vseeno, kaj počneja neka balkanska mala banka, pa čeprav so dobivali od nemških in slovenskih zaposlenih v LHB alarmantna sporočila. Od nesorazmerno razkošja v banki do pravih nastopaških domislic, kako se zapravljati denar. Ker sta bila Boris Zakrajšek in član nadzornega sveta LHB Igor Bavčar strastna lovca z največjo željo upleniti čim več medvedov (oba sta si dala za odstrel medvedov izdelati puško po naročilu), je Zakrajšek v predverju banke LHB dal postaviti velikanskega nagačenega medveda, ki naj bi bil dobrodošlica Bavčarju, kadar je prihajal v Frankfurt. Pogleda v poslovanje LHB po nemških pravilih niso imeli niti uprava NLB (kar

jim je neznansko ustrezalo), niti kasnejši guverner Banke Slovenije Mitja Gaspari, niti vlada, niti nobena parlamentarna komisija, kar pa je bilo dobrodošlo vsem, saj skoraj ni bilo slovenske politične stranke, ki ji v Frankfurtu ne bi vsaj kaj malega padlo z bančne mize. Tako so sedaj prišli na dan celo podatki o kreditiranju ladje, ki sploh ni obstajala. Podobno kot gradnja hidroelektrarne v Bosni, ki je niti Bošnjaki z veliko dobre volje ne morejo najti.

Obracun v Bonnu

Vsi naši zapisi o poslovanju LHB so bili pospremljeni s posmehom (pišite, kar hočete, saj nimate nobene moči, so nam sporočali kot sedaj ljubisti v zdravstvu), Boris Zakrajšek je celo rahlo zagrozil, prišlo pa je tudi sporočilo, naj povemo, kaj si želimo, in potem damo mir za vedno. Ko smo pisali tudi o velikih bankirskih popotnicah po odhodih z vodilnih položajev, je dr. Arhar pisal na uredništvo ljubezno pismo o svojem poštenju in naših zlih namenih. Drago Kosu, ki si je z originalnimi papirji LHB Frankfurt kot šef protikorupcijske komisije drznil dregnuti v tridesetmilijonski kredit koroškega podjetnika Janka Zakrajšnika, je Boris Zakrajšek takoj zagrozil s tožbo in grožnja, da bo zahteval vpogled v dokumente KPK. Zakrajšek je namreč sam od sebe s kreditom LHB odkupil svoje podjetje Eurocity za svoje nemško podjetje. Drago Kos je odnehal, ni pa bila niti za hip prekinjena očiščevalna veriga gotovinskih evrov, ki so se iz Koroške prek razpite Probanke Romane Pajenk pretakali kot čist denar v Frankfurt. Ko bodo Korošci ugotovili, kako so njihova delovna mesta propadla na relaciji Probanka-LHB, bodo debelo gledali.

Kljub molku za obljubljeni milijon odpravnine pa je Marjan Kramar le zbral pogum in se nekega dne odpejal v Bonn (ne Frankfurt), kamor je dal poklicati Borisa Zakrajška in ga odslovil kot šefa LHB. Druhih posledic ni bilo. Bi pa moral Kramar sedaj javno povedati, zakaj je tako naglo odstranil Zakrajška, kajti njegovo pričevanje bi lahko razkrilo prava imena, ki so v ozadju za svoje župe barantala z državnim denarjem. ☒

Prihodnjici: hrvaški varčevalci le zamašek večje afere

maja remi

Špela Šipek v Lombijev šopek

Uredniški šopek informativnega programa Televizije Slovenija pod vodstvom Ksenije Horvat Petrovčič in v sestavi Ilinka Todorovski (pomocnica odgovorne urednice), Nataša Rijavec Bartha (notranja), Meta Dragolič (zunanja), Brigita Jeretina (dopisniki) in Janja Koren (gospodarstvo) se zamaž že mesece trudi najti ustrezno nadomestilo za ukinjeno oddajo Pogledi Slovenije in izgnanega voditelja magistra Uroša Slaka. A naj se še tako trudijo in oddajo Tarča, ki naj bi nadomestila Slavkove Pogleda, oglašujejo na vsakem koraku, za vabo nastavljajo brhke voditeljice Odmevov s samim Slavkom Bobovnikom na čelu, obenem ure in ure sedijo na uredniških seansah, dame načina, kako bi jim gledalce uspelo zvabiti nazaj pred male zaslone, enostavno ne najdejo. Pa jim je na pomoč kot dobri vitez priskočil sam televizijski direktor Janez Lomberger, ki je v hišo pripeljal s Pop TV pregnano urednico Špelo Šipek, damo s tako dolgo televizijsko kilometrino, da so se je bile celo Horvat-Petrovičeva&Co. v hipu pripravljene okleniti kot edine prave rešilne bilke. O tem, kako bo Špelina Tarča dosegla gledalce, raven Pogledov Slovenije, zdaj kroži več teorij. Ena pravi, da bo ob uredniškem Špela kar sama zasedla še voditeljski stolček. Kadar ne bo utegnila, pa jo bo pri vodenju zamenjala Tanja Gobec, še ena izkušena televizijska dama, uporabljena ob vsaki priložnosti. Po drugi teoriji pa naj bi Šipkova vso energijo vendarle usmerila le v uredniško delo, Tarčo pa naj bi izmenično vodila Slavko Bobovnik in, spet, Tanja Gobec. Žal nad tem scenarijem sivolasi Bobovnik ni pretirano navdušen, saj že dolgo ponavlja, da bi iz Odmevov rad prestopil za voditeljski »pultek« TV Dnevnika, in Lombijev uredniški šopek roti, naj dame končno dojamajo, da ni več mladenič sredi tridesetih, čeprav, kadar ni pred kamerami, še vedno najraje nosi kavbojke. V kavbojkah pa svojo izklesano, kljub dvema porodoma, postavno rada pokaže še ena vseh mogočih voditeljskih vlog vajena televizijska dama Erika Žnidaršič, ki bo s prvim januarjem okrepila vrste prebiralcev in prebiralke Poročil na Televiziji Slovenija. Televizijska kariera brhke Ribničanke se je stromo dvignila pred nekoliko leti, ko je bila med voditeljicami Poročil na Televiziji Slovenija.

Slak povabil v svojo takratno oddajo Trenja na Pop TV in ji zaupal položaj raziskovalne novinark. Kaj je šlo narobe, da se ji je po dobrem letu dni zahvalil za sodelovanje, dandanašnji še ni bilo pojasnjeno, je pa potem Eriko kot svojo največjo kaddrovsko trofejo med opravljanjem mandata odgovornega urednika informativnega programa na TVS pripeljal Rajko Gerič in ji zaupal vodenje bolj razvedrilne kot informativne oddaje Piramide, zaradi česar je potem še dolgo moral poslušati očitek, da je nekako manipuliral z B-

Špela Šipek, reševalka Tarče

Uroš Slak je izstrelil Eriko Žnidaršič.

netke. Na TVS je bilo takrat namreč kljub prostih voditeljic brez prave zapolnitve in voljnih novih izzivov, da menda res niso potrebovali še ene. Kljub naporom in odprtosti do nastopanja v lahkotnejšem tisku kakršnih večjih vtisov z vodenjem Piramide Erika ni pustila, le feministke z boljšim spominom so se zdaj jezne nanjo, ker so bile predstavnice nežnejšega spola med njenimi gosti precej redke, pa še tiste, ki so se tam znašale, so bile večinoma potencialne očitek, da je nekako manipuliral z B-

Po ukinitvi Piramide je Erika dvakrat hitro rodila, prvorojenec Roko je star dve leti, mlajša sestra Maria je novembra upihnila prvo svečko na rojstnodnevni torti, vmes pa nekaj časa brala jutranja Poročila, kar bo verjetno kar dobra izkušnja za delo v prihodnje. Je pa slišati, da dosedanj prebiralci in prebiralke popoldanskih in večernih Poročil niso najbolj zadovoljni z njenim prihodom. Zaradi Erike se bo vsak od njih moral odpovedati enemu »turnusu«, kar se bo seveda poznalo pri prihodnjih izdajah Poročil.